

רבי נתן

השבת של ברסלב

שבת ויקהל

📖 **וינים השניעי** ... (ל"ה, ב')

עיקר הזביחה והשחיטה של היצר הרע וחילוטיו, שעוסקין לטבוח ולישחוט בני האדם, העיקר הוא על ידי שעוסקין להכניס בהם מחשבות רעות, שעל ידי זה עיקר הזביחה והשחיטה שלהם. והעיקר לוכד את האדם במחשבות של תאוות ממון, כי בזה האדם טרוד מאד במחשבתו כל ימי חייו, כי אין אדם מת וחצי תאוותו בידו, וכל מה שיש לו יותר חסר לו ביותר ואינו ממלא תאוותו לעולם. והנה מחמת שהמחשבות כרוכים ונסבכים זה בזה מאד, על ידי זה הולכין מרעיון לרעיון וממחשבה למחשבה, עד שבאים על ידי זה למה שבאים, חס ושלום. והעצה הכללית לזה הוא, שפתאם יעמד האדם וינוח וישבת ויהיה שב ואל תעשה במחשבתו. וזה בחינת שבת, שבתוך כל הטרדות והבלבולים והרעיונים הרבים והמחשבות יבטל את עצמו לגמרי וינוח וישבת בבחינת שבת, כי באמת המחשבה ביד האדם תמיד להטותה כרצונו, רק כשנתבלבל במחשבות ורעיונים הרבה, נדמה לו שקשה לו לשוב ולצאת מהם, אבל עיקר העצה, שפתאם יעמד וישבת ויבטל עצמו, כי זה כלל גדול בעניין המחשבות, שהעיקר הוא שב ואל תעשה, כי אם ירצה לעמד נגדם ולסתרם, יהיה נלכד יותר, על כן העיקר להיות שב ואל תעשה מעתה על כל פנים, שבתוך תקף בלבול המחשבות יעמד וינוח ולא יחשב עוד.

זאב עם כבש וכו', כי אז יכללו הכל ברצונו יתברך, ויהיה נכלל בחינת בהמה באדם, גוף בנפש וכו', שזהו עיקר השלום. ועל כן נקרא שבת שלום, כי שבת הוא בחינת התגברות הנפש על הגוף, בחינת עולם הבא שזה בחינת שלום. (לקוטי הלכות - הלכות חדש ג' - אות ט' לפי אוצר היראה - שלום - אות כ"ה)

סיפור 📖 ... אחר פסח, בעת שהייתי במאהלוב, הגיע אגרת לפה ברסלב, ומכאן נשלח אלי, שהוא זכרונו לברכה חלש מאד, וביקש מאתנו והזהיר אותנו להתפלל עליו אחר-כך הגיע אגרת ממנו, שחזר לאיתנו שלא על-ידי רפואות גשמיות, ואמר, שתפלות שלנו הועילו לו הרבה.

והנה דרכנו הייתה לנסוע אליו תמיד על חג השבועות, ורבונו זכרונו לברכה הבין שיצטרך להתעכב בקהלת-קודש זסלב גם בחג השבועות, וכתב לנו אגרות שלא ירים אחד מאתנו את רגלו לבוא אליו על שבועות אבל רבי נפתלי נרו יאיר מנעמירוב שהיה פה בכל פעם וראה את האגרת פה קודם לכל אנשי-שלומנו, עמד וכתב לי ולכמה מאנשי-שלומנו וזרו אותנו שאף על פי כן נסע ונלך לרבונו זכרונו לברכה לקהלת-קודש זסלב וכן עשו פה ברסלב ואנשי נעמירוב וטפליק ודאשיב וכו' ונסעו לזסלב על שבועות.

ואני הייתי במאהלוב אז, והייתה דעתי חלוקה מאד מאד בעניין הנסיעה אליו לקהלת-קודש זסלב, כי היו לי מניעות עצומות בלי שיעור וידעתי שרבונו זכרונו לברכה כתב שלא לבוא אליו, על כן הלך לבי הנה והנה איך להתנהג ובחסדו הגדול והנורא התגבר החשק על המניעה, ונתגברתי ונסעתי לברסלב לנסוע משם לזסלב ועצם היסורים והמניעות שהיו לי בבית חותני בנסיעה זאת אי אפשר לבאר כי חותני זכרונו לברכה היה אז בביתו והיה גדול וחשוב ויקר שם מאד מאד ונאספו אליו מכמה עיירות בעסקי משפט וגם היה מוכן לנסוע אחר שבועות עם אשתו לקהלת קרמיניץ להנהיג הרבנות שם, ורצה להשאיר אותי בכאן במאהלוב על מקומו ואני באתי פתאם לביתי והתחלתי להכין עצמי לנסוע לברסלב כנזכר לעיל ועמדו כלם משתוממים, וזוגתי התחילה לבכות מיד כי כבר ידעה שלא תוכל למנוע אותי בשום אופן ואני הלכתי לקבל רשות מחותני זכרונו לברכה, והקפיד עלי מאד ורצה למנוע אותי הוא וזוגתי היא חמותי אבל אני לא השגחתי על דבריהם כלל והלכתי מהם וקבלתי חפצים שלי ונסעתי משם וגם לא היה לי על הוצאות כלל, והזמין לי השם יתברך ברגע קלה שני אנשים שהלוו לי על הוצאות קצת, וגם הזמין לי ברחמי עגלה מנעמירוב שהייתה צריכה לחזור ביום זה לביתה והכל היה פתאם בשעה אחת והייתי אז טרוד ונחפו מאד כי הזמן היה סמוך מאד לשבועות, ואני הייתי מִכְרַח לנסוע מקודם לברסלב כדי להתחבר עם אנשי-שלומנו לנסוע עמהם יחד לזסלב.

עצות ותפילות 📖 (לקוטי עצות - מחשבות ורהורים, י"ב)
מחשבות טובות הם בחינת חיות טהורות, ומחשבות רעות הם בחינת חיות טמאות. ומלחמה שיש לאדם במחו בעניין המחשבות, הוא מלחמה ממש בין החיות טהורות לטמאות, ומניחים בכוונה מלמעלה שינצחו זה עם זה, כי יש להקדוש-ברוך-הוא תענוג גדול כשהם מנצחים זה עם זה, והאדם מתגבר על החיות טמאות ומנצח אותם (לקוטי מוהרי"ן א', סימן רל"ג).

לזכרון נצח "תלמידו היקר", בעל הפתק, מוריני ר' ישראל בער אודסר זצ"ל

שקים, כמה קמח שאתה צריך", אז התחלנו לאפות לחם ביום ראשון, והוא (רבי ישראל קארדונר) בא בשבוע זו ביום חמישי, והיה צריך לחם בשביל סעודת לילה, וכשהוא ירד מהחמור, הוא פגש את רב בנימין ברזל, והוא ביקש אותו, שיראה לו איפה לקנות כיכר לחם. רב בנימין ברזל היה יודע שאנחנו התחלנו לאפות לחם, אז הביאו אותו אלינו...

(ספר אבי הנחל א' - מכתב מ"ג)

מכתב

ב"ה, ח' שבט תשכ"א.

לבי יקירי הנעים והנערץ, המסור בכל לב ונפש אל הצדיק הבעטלר העוור שהתפאר, עדיין אני נינק לגמרי ולא התחלתי עדיין לחיות כלל, ואף-על-פי כן אני זקן מאד, ויש לי הסכמה על זה מהנשר הגדול וכו', שלום וחיים וכל טוב.

אהבתך ותשוקתך החזקה לשמע חדשות אלצוני להזכירך פלאות ה' הנוראות:

מקום החפה והחתנה היה בתוך בור גדול שכיסו אותו עם קנים ועפר וזבל, והסעדה הייתה ממה שקבצו לחם ובשר מסעדת מיניניס (יום הולדת) המלך, והחתנה הזאת הייתה בשמחה גדולה נוראה ונפלאה, והיו שמחים שם מאד מאד, וגם החתן והכלה היו שמחים מאד, והתחילו לזכור החסדים שעשה עמהם ה' יתברך בהיותם ביער. והיו בוכים והיו מתגעגעים מאד איד לוקחין לכאן את הבעטלר הראשון

העוור שהביא לנו לחם ביער, ותכף ומיד בתוך שהיו מתגעגעים מאד אחרי הבעטלר העוור, ענה ואמר, הנני! הנה באתי אצלכם על החתנה, ואני נותן לכם מתנה לדרשה גישאנק, שתהיו זקנים כמוני, שתחיו חיים ארכים כמוני.

ואתם סבורים שאני עוור? אין אני עוור כלל. רק שכל זמן העולם כלו אינו עולה אצלי כהרף עין, על-כן אין שייך אצלי הסתכלות וראיה בזה העולם כלל. ואני זקן מאד ועדיין אני נינק לגמרי ולא התחלתי עדיין לחיות כלל, ואף-על-פי כן אני זקן מאד, ולא אני בעצמי אומר זאת, רק יש לי הסכמה על זה מהנשר הגדול, ואספר לכם מעשה. כי פעם אחד הלכו אנשים בספינות הרבה על הים, ובא רוח סערה ושבר את הספינות והאנשים נצלו, ובאו אל מגדל אחד ועלו על המגדל ומצאו שם כל המאכלים ומשקאות ומלבושים וכל מה שצריכים, והיה שם כל טוב וכל התענגים שבעולם. ענו ואמרו שכל אחד יספר מעשה ישנה מה שהוא זוכר מהזכרון הראשון, היינו מה שהוא זוכר מעת שהתחיל אצלו הזכרון.

והיו שם זקנים ונערים והיו מכבדים את הזקן הגדול שביניהם שיספר בתחילה, ענה ואמר מה אספר לכם, אני זוכר כשחשכתו את התפוח מן הענף. ולא ידע שום אחד מה הוא אומר, אך היו שם חכמים ואמרו בודאי זאת היא מעשה ישנה מאד. וכבדו את השני שיספר, ענה השני שלא היה זקן כמו הראשון, זאת היא מעשה ישנה? בלשון תימה, זאת המעשה אני זוכר, אבל אני זוכר גם כשהיה הנר דולק. ענו ואמרו שם, זאת היא מעשה ישנה ביותר מהראשון. והיה פלא אצלם שזה השני שהוא נינק מהראשון זוכר מעשה ישנה יותר מהראשון. וכבדו את השלישי שיספר, ענה ואמר השלישי שהיה נינק יותר, אני זוכר גם כשהתחיל בניין הפרי, דהיינו כשהתחיל להתרקם הפרי. ענו ואמרו, זאת היא מעשה ישנה ביותר. ענה הרביעי שהיה נינק עוד יותר, אני זוכר גם כשהולכנו הגרעין לנטע הפרי. ענה החמישי שהיה נינק עוד יותר, אני זוכר גם החכמים שהם היו חושבים וממציאים את הגרעין. ענה הששי שהוא זוכר גם את הטעם קדם שנכנס בתוך הפרי. ענה השביעי ואמר שהוא זוכר גם הריח של הפרי קדם שנכנס בפרי. ענה השמיני ואמר שהוא זוכר גם המראה של הפרי קדם שנמשכה על הפרי...

הכלל, שאי אפשר בשום אופן שיהיו שני מחשבות ביחד בפעם אחד. על-כן בקל יכולין לגרש המחשבות רעות רק בשב ואל תעשה, דהיינו שלא לחשוב אותה המחשבה, רק לחשוב איזה מחשבה אחרת בתורה ועבודה, או אפילו משא-ומתן וכיוצא בזה, שימשך מחשבתו לאיזה מחשבה אחרת, ועל-די-זה יפטר ממילא מהרהורים והמחשבה רעה שבאין עליו, כי אי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד בשום אופן. וכבר מבאר, שאין צריכין לנענע ראשו הנה והנה כדי לגרש המחשבות רעות, כי אין זה מועיל כלל, רק יחשוב מחשבה אחרת כנ"ל, ואל יסתכל לאחריו כלל, וכנזכר לעיל (שם).

המחשבה גבוה מאד. ומי שרוצה לחשוב מחשבות קדושות, לעלות לעולם המחשבה, אזי הוא צריך לשתוק לגמרי, כי אפילו אם ידבר אז דבור הגון, הוא מפסיד המחשבה. אך אפילו אם ישתק לגמרי, עדיין יש בלבולים הרבה שמבלבלין המחשבה, ועל זה צריכין טהרת המחשבה, וזה זוכין על-ידי ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים (שם), סימן רל"ד, ועיין צדיק).

... וזכני ברחמיך הרבים, שימשך עלי קדשת ארץ ישראל שהיא כלליות הקדשה, כלליות כל העשר קדשות, באופן שאזכה על-ידי קדשת ארץ ישראל לאמונה שלמה בהשגחתך הפרטית, אשר אתה משגיח בפרטיות בכל-עת ורגע בכל העולם כלו, ואתה עושה עמי ועם כל העולם בכל-עת ורגע נפלאות גדולות ונוראות עד אין חקר ואין מספר, כאמור, לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו. והכל בכח וזכות הצדיקים הגדולים האמתיים, אשר כל האותות והמופתים האמתיים נעשים על-ידיהם תמיד.

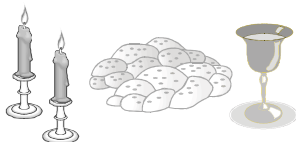
סיעני ואמצני וחזקני באמונתך הקדושה תמיד הנמשכת על-ידי קדשת ארץ-ישראל, באופן שאזכה לידע ממי לספר ואיד לספר ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, באופן שתטהר מחשבתי על-ידי-זה. ואזכה לצאת מעתה מכל מיני בלבול הדעת, ומכל מיני ערבוב הדעת, ומכל מיני הרהורים רעים ורעיונים פגומים ומחשבות חוץ, לטהר מחשבתי מכלם, ולזכות למחשבות קדושות זכות ונכונות. ותסייעני ותעזרני שאזכה בכל-עת לעלות לעולם המחשבה דקדשה, לחשוב מחשבות קדושות בתורה ועבודה, ובגדלת הבורא יתברך שמו, ובגדלת הצדיקים האמתיים, ולחדש חדושין אמתיים בתורתך הקדושה, ואל יבהלני רעיוני, ולא יהיה כח לשום מחשבה זרה וחיצונה שבעולם לבלבל את דעתי ומחשבתי כלל, ואזכה לשתק אז לגמרי בעת שאני צריך לעלות לעולם המחשבה, לחרוש ולשתוק לגמרי לבלי לדבר אז אפילו דבור דקדשה, כי הוא גם כן מבלבל את המחשבה.

ותגוער בכל המסטינים והמקטרגים החפצים למנע אותי, חס ושלום, מלעלות למחשבות קדושות, ותיתן בי כח לגרש כל הבלבולים ממני, באופן שאזכה להתדבק בך ובתורתך הקדושה תמיד, במחשבות קדושות וטהורות זכות וצחות כרצונך הטוב. ותצילני ותפדני מכל הצרות ומכל מיני יסורין שבעולם, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית-ישראל [ונפרט מפלוני בן פלונית וכו']... (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ק"ה)

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... מכיוון שכבר הוא ידע בבירור שרצון הבורא שילך לטבריה, אז היה "וישכס בבוקר", והלך ביום חמישי לטבריה, בשעה זו, ביום ראשון התחלנו לאפות לחם למכירה, כי הפרנסה שלנו היה טחינת קפה, ואז היה זמן המלחמה, ולא היה לנו שום דבר בשביל פרנסה, אז הקרוב משפחה שלנו, רב בנימין ברזל, הוא החזיק את האימא שלי, כמו האימא שלו, ואז האבא והאימא הם חשבו שנתחיל לאפות לחם, אבל מי ייתן לנו אפילו קילו אחד קמח בשביל לאפות לחם? כי אנחנו, כולם ידעו שאנחנו עניים, אז הלכה לרב בנימין ברזל, ואמר לה: "אל תפחדי, אני אגיד להשוכר של הקמח, שיתן לך שק, שני

אזל מילס